

Motion till riksdagen 2013/14:Sf239

av **Jan Lindholm (MP)**

Barn får inte vara ett gränshinder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeländringar som gör att barn inte utgör ett hinder för föräldrar som bor och arbetar gränsöverskridande i Norden.

Bakgrund

Det blir allt vanligare att människor i de nordiska länderna under någon del av sitt yrkesverksamma liv byter land för boende eller arbete. Naturligtvis sker detta även med länder utanför Norden. Vi har dock sedan länge en ambition att den nordiska arbetsmarknaden ska vara en gemensam arbetsmarknad, så långt det är möjligt. Den gemensamma arbetsmarknaden exempelvis över Öresund har vuxit snabbt sedan bron byggdes och det har varit bra för den regionen.

I Nordiska rådet lyfts ständigt upp problem kring olika former av hinder som försvårar för personer och familjer att i praktiken leva gränsöverskridande i Norden. Vi får ständigt nya exempel främst från tre områden där en gränsöverskridande vardag har blivit vanlig. Det handlar om gränsproblem i Norrbotten där Finland och Sverige på vissa orter nästan vuxit samman, det handlar om Värmland och Dalarna där arbetspendling över gränsen till Norge är omfattande och så den växande gränsöverskridande vardagen i Öresundsregionen.

Regeringen är väl medveten om de problem som finns så egentligen behövs ingen ytterligare beskrivning än den som rubriken till motionen ger för att min hemställan skall bli hanterbar, men jag skall ändå kort beskriva en detalj där barn blir ett gränshinder för en familj.

Fel! Okänt namn

Barn som gränshinder

Den barnfamilj som bor i södra Sverige och har en förälder arbetandes i Danmark och en i Sverige upplever att deras föräldraledighet beräknas på ett orättvist sätt när de vill dela på tiden. Den förälder som arbetar i Danmark får sin ledighet beräknad utifrån danska regler och den som arbetar i Sverige får sin föräldraledighet beräknad utifrån svenska regler. Det kan ju låta rimligt om det vore så att regelverken tog hänsyn till varandra. Tyvärr fungerar inte systemen när den förälder som arbetar i Danmark väljer att ta ut föräldraledigheten i deltid, exempelvis 80 procent. Båda systemen ger möjlighet att både dela på ledigheten och att ta ut föräldraledighet på deltid vilket är mycket bra. Behovet av deltid kan ha många orsaker.

Eftersom det danska systemet har fem ersättningsdagar per vecka och det svenska sju dagar per vecka så blir avräkningen märklig. När den danskarbetande föräldern går ner till 80 procent, vilket innebär ersättning för 4 dagar så borde det leda till en avräkning av 5,5 dagar av de dagar som den svenskarbetande föräldern kan ta ut. Av någon för mig obegriplig anledning så minskas antalet ersättningsdagar i stället med sju dagar i det svenska systemet, lika många som om den danskarbetande föräldern hade tagit ut ersättning för 100 procent.

Denna ”bugg” i systemet gör att den svenskarbetande föräldern som tror sig ha sex månaders föräldraledighet kvar att ta ut i extrema fall endast har tio dagar kvar. Detta är något som föräldrar tillsammans med Försäkringskassans personal i Malmö har kunnat konstatera i några fall.

Enligt uppgift jag fått är den lokala Försäkringskassan i Malmö på grund av detta inte överens med Försäkringskassan centralt när det gäller hur man ska beräkna deltidens fördelning mellan det danska och det svenska systemet.

Unga par som bor på den svenska sidan men arbetar i var sitt land säger att de till och med funderar över om det är möjligt att försöka få barn som systemet fungerar.

Förslag till åtgärd

Som alltid när det gäller gränshinder för en väl fungerande nordisk arbetsmarknad så måste åtgärder föregås av en grundlig analys. En justering av regler som klarar att hantera den beskrivna situationen i Öresundsregionen får självklart inte krängla till relationer mellan Sverige och övriga nordiska grannländer.

Regeringen bör därför efter utredning återkomma till riksdagen med förslag på hur regler för föräldraledighet kan förbättras så att det inte upplevs som orättvist och försvarande för gränsöverskridande familjer att skaffa barn. Som motionär är jag självklart nöjd även om regeringen visar sig kunna åtgärda problemet genom föreskrifter via berörda myndigheter utan att behöva

Fel! Okänt namn på

gå till riksdagen med förslag till lagändringar. Det är resultatet som är det viktiga.

Stockholm den 1 oktober 2013

Jan Lindholm (MP)